

בית מדרש "הלכה למעשה" ללמוד שחיטה,

ניקור ואו"ה

רחוב אלישע 2, בני ברק

מצב הניקור בארצה"ב

הרב ר' זלמן בריזל ירושלים
ראש הנהלה
הרב ר' מרדכי מלאכי
ראש בית המדרש ומנהל
הרב ר' מנחם רוט
מנהל השיעורים, חבר הנהלה
הרב ר' דוד אירבאך רב ואב"ד דק"ק טבר"י
חבר הנהלה
הרב ר' אברהם ביעדערמאן
חבר הנהלה

* * *

קובץ מכתבים שנכתבו להפיץ לרבים למען יכירו וידעו כל
תושבי חו"ל (ארצה"ב ושאר ארצות) גודל ההזנחה השוררת
כעת בניקור חלק הקדמי, שיש בו (לפי הסדר שחותכין
הבהמה כעת) חלב דאורייתא, רח"ל.

* * *

חודש מנחם אב, תשמ"ב

סקירה כללית על מהות ומטרת ביה"מ "הלכה למעשה"
העומדת ברום המעלה בלימודי או"ה הלכה למעשה.

שחיטה

גמרא חולין והמפרשים — טור, בית יוסף ויורה דעה, ט"ז ש"ך
ופרי מגדים — השחזת הסכין — שחיטת עופות — לימוד טריפות
— שחיטת גסות ובדיקות.

ניקור

לימוד הטור והיורה דעה ס"ד וס"ה — המקורות — הגמרא
הראשונים ואחרונים וספרי ניקור — לימוד ניקור למעשה.

או"ה

לימוד הטור ובית יוסף יורה דעה ט"ז ש"ך ופרי מגדים, דם,
מליחה, בשר בחלב, ותערובות — בירור הלכה מהראשונים
והאחרונים.

המטרה

להקים שוחטים מנקרים תלמידי חכמים ויראת שמים —
מומחים בשחיטה ובדיקה ובהלכות או"ה — שיהיו מתאימים
לשמש בקדש. בקהילות ישראל בארצנו הקדושה ובתפוצות —
ויקדשו שם שמים.

הנהלה

הרב ר' זלמן בריזל ירושלים ראש הנהלה, הרב ר' מרדכי מלאכי
ראש בית המדרש ומנהל, הרב ר' מנחם רוט מנהל השיעורים חבר
הנהלה, הרב ר' דוד אויערבאך בן הגאון המפורסם מוה"ר שלמה
זלמן אויערבאך שליט"א רב ואב"ד דק"ק טבריי חבר הנהלה, הרב
ר' אברהם בידרמן חבר הנהלה.

מגידי השעורים

הרב ר' מרדכי מלאכי — יורה דעה ובירור הלכות, הרב ר' מנחם
רוט חולין ויור"ד, הר' יצחק צוקרמן שו"ב שחיטה ובדיקה.

מכתב א.

קול קורא ובקשה נרגשת!!!

מראשי המנקרים של העדה החרדית בירושלים

(תוכן המכתב)

שבאמעריקא נכשלים ירו"ש באיסור חלב רח"ל!

שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. אנו הח"מ קבוצת מנקרים וראשי מנקרים פונים אל אחינו בני ישראל בכל אתר ואתר המה ורבניהם ומורי הצדק די בכל אתר ואתר ה' על כולם יחיו.

שלום רב לכלכם אדשה"ט אנו פונים אליכם בבקשה שטוחה להאזין היטב להלכה הפסוקה אשר אנו כותבים לכם כאן... והנה לפני כמה חדשים הגיעה אלינו ידיעות שבאה"ב קיימים קהלות גדולות של יראים ושלימים בתורה ומצות ואינם לומדים היטב על ניקור הבשר של החלק הקדמי ונכשלים באיסור חלב שיש על זה איסור כרת!!

ועל דבר זה דאבה מאוד נפשינו התאספנו קבוצת מנקרים וראשי מנקרים כי הרגשנו כי עלינו מוטלת האחריות הגדולה הזאת להצילם מחטא חמור ושולחים כאן הלכה פסוקה וברורה. וכן ג"כ אצלכם אם יהיו לכם מנקרים מומחים הרי מה טוב ומה נעים.

ואם ח"ו לא, אז תשאירו את ב' או ג' צלעות האחרונות עם החלק האחורי, עבור הנכרים, כ"כ את השפונדרה עם הצלעות הקטנות ששם נמשך חלב הכסלים, עם החלק האחורי ועל אחת כמה וכמה

שבזה צריכים להקפיד שלא לאכול את הטחול. המעיים. והכרס.
והכליות שהם חלב דאורייתא וכן החלב שעל הכבד שכל אלו
צריכים ניקור מן הבקי

אין ספק אשר על דבר חמור כאיסור חלב או חשש לאיסור חלב
יקפידו לתקן אשר יהיה אפשר לאכול בשר כשר לכל הדעות.

ר' גד טרוביץ — ראש מנקר בעדה החרדית ירושלים

ר' יוסף צבי הירשמן — מנקר.

ר' משה ליב קורנבליט — מנקר.

ר' מאיר דוד קורנבליט — מנקר.

מכתב

מכתב ב

בס"ד

אנו הח"מ מאשרים שכל הנכתב בספרו של הרבה"ג ר'
מרדכי מלאכי שליט"א. בניקור חלק הפנים הקדמי: מסיר את
הקרום שעל הבשר האדום עד סופו שנקרא בלה"מ ריפאלע וגם
מנקר את החלב שמתחת לקרום הנ"ל וחותר לאורך הגיד עד לחזה
ומוציאו וקולף את החלב מהגיד עד לקצהו של הבשר שהיא המשך
הכסלים של הירך ואח"כ מפריד את הבשר האדום מראשי הצלעות
ממקום חיבורן לעצמות הרכות וחותר בסחטסיהן מכל חלבן
שעליהם. וכן קולף את הבשר האדום מתחתיו במקביל המכסה את
העצמות הרכות וכמו"כ מצדו השני קולף הריפאלע במקביל המכסה
את הגיד הדם לכל אורכו. כל הנכתב כאן הוא להלכה וכן ראוי
לנהוג ואין לשנות בכל תפוצות ישראל ובגולה.

כ"כ אנו מאשרים שחלק הקדמי והפנים הוא חלב
דאורייתא ויש בו איסור כרת.

ר' גד טרוביץ — ראש מנקר בעדה החרדית ירושלים

ר' יוסף צבי הירשמן — מנקר.

ר' משה ליב קורנבליט — מנקר.

ר' מאיר דוד קורנבליט — מנקר.

הח"מ
הח"מ
הח"מ
הח"מ
הח"מ

אישור על הנ"ל

מרבותינו שרי התורה שבא"י הביד"צ של העדה החרדית ירושלים ת"ו

פעיה"ק ירושלים ת"ו יום י"ד לחודש תמוז שנת תשמ"ב
אנו הביד"צ דפעיה"ק ת"ו מחזיקים טובה לכב"ת הרה"ג וכו'
כש"ת מו"ה רבי זלמן בריזל שליט"א שהושיב כולל מיוחד של ת"ח
ירוש"ש לברר ההלכות השייכות לדיני ניקור וכו'.

וכמו"כ הננו לאשר כי הרה"ח המנקרים שחתמו לעיל בחת"י
הנם ירו"ש ונאמנים בעבודתם בתורת הניקור.

ולמזהיר ולנוהר שלומים תן כמי נהר ותבוא עליהם ברכת טוב.

הכו"ח הביד"צ דפעיה"ק ת"ו

נאם משה ארי' פריינד ראב"ד פעה"ק ת"ו

נאם ישראל משה בלאאמו"ר הגה"ק מהר"צ זצוק"ל
דושינסקי נאם ישראל יעקב פישר

נאם בנימין ראבינאוויטש נאם אברהם דוד הורוויץ

הסכמת מרן הגאון פוסק הדור הגאב"ד ירושלים ת"ו בעהמ"ח ס' מנחת יצחק

הנני מצטרף בזה לדברי הגאון"צ הביד"צ שליט"א.

וח"ש בצפי' לרחמי שמים המרובים ותקותי כי יבוא מזה
זכות הרבים כי הראש הכולל הרב הג' ר' מרדכי מלאכי
שליט"א אתמחי גברא ואתמחי קמיע, כאשר כבר העידו עליו
הרבנים המומחים הגדולים שליט"א

נאום יצחק יעקב ווייס רב ואב"ד פעה"ק ת"ו

מכתב ג'

יעקב לאנדא
רב אב"ד דבני-ברק
ארץ-ישראל

ב"ה תמוז תשל"ט

הנדון: נקור חלק הפנים

ידוע, כי כאן בארץ מנקרים גם השפאנדרעס
אולם תלוי מה נקרא חלק הפנים.

**אם חותכים לחלק הפנים גם מה שאחרי הטרפּש (רויט
פלייש) יש שם חלב דאורייתא * ומה שכי הרמ"א בשו"ע ס"י
ס"ד היינו רק על חלק הפנים שלפני הטרפּש מקום שמונחת בו
הריאה, אבל אם מניחים לחלק הפנים מבשר הטרפּש בזה לא
דיבר הרמ"א כי שם יש חלב ממש.**

וכן הביא בדרכי תשובה בשם קונטרס הסמ"ע כי מהחצר
הכבד ולמעלה אין שם חלב ומחצר הכבד ולמטה מתחיל חלב
הכליות ושאר חלבים

יעקב לנדא

פעיה"ק ירושלים ת"ו יום ח"י לחדש אלול שנת תשמ"א

* (פה אה"ב לוקחים גם מה שאחורי הטרפּש)

מכתב זה נשלח ע"י ביהמ"ד הלכה
למעשה להרבנים והאדמורים
בארצה"ב.

מכתב ד'

קריאה דחופה לגדולי חו"ל.

לכבוד הרה"ג וכו'.

ראשית דברי רוצה אני להביא את דברי השפת אמת זצ"ל שאמר:

העולם נקרא ע"ש העולם שעליו לתקן בעוה"ז, וכפי התיקון העולם
זוכה לאור הגנוז — כפי ערכו. חכז"ל אומרים "יש קונה עולמו בשעה
אחת". ע"י מסירות נפש זוכין לשעה אחת. וזה קורה אצל כל איש
מישראל. אין לך אדם שאין לו שעה. וצריכים לייגע את עצמו כל
הימים לזכות לאותה שעה.
התורה הקדושה אמרה:

"אל תשקצו את נפשותיכם ואל תטמאו בהם." במאכלות אסורות
יש אטימות והטומאה. מאכלות אסורות מאסרין הנפש להיות משועבד
לגוף והגשמיות. ועל ידי התעוררות ופעולות אדם לקיים מצות התורה.
והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה." זוכין לפעולה דומה
מהש"ת. "ואבדיל אתכם מן העמים." (מספרי הקדושים).
שמענו מהרבה אנשים יראי שמים מומחים גדולים ונאמנים ובררנו
את זה ע"י ששלחנו לארצכם לאמריקא שליחים נאמנים: שנכשלים
אצלכם באיסור חלב דאורייתא ובאיסור כרת רח"ל.

נוכחנו לדעת שהמנקרים שלכם לא יודעים
להוריד החלב דאורייתא ומכשילים את
אחבנ"י באיסור כרת רח"ל.

הי' אצלנו מנקר מומחה — הוא משמש גם היופ כראש מנקר בחו"ל בדקנו אותו בעניני חלב בנוכחות הרב הגאון משטרסבורג מביד"צ בירושלים ראש מנקר מירושלים ועוד מנקרים מומחים וכולם אומרים שזה שמשמש בקודש בתור ראש מנקר לא יודע כלום בניקור ומכשיל את הרבים במאכלות איסור חלב. אמרתי גלבי לא אתן מנוחה לנפשי

אצעק זעקה גדולה ומרה שכל בית ישראל ישמעו

**הצילו! את עצמכם מאכילות חלב:
"כל אוכל חלב ונכרתה הנפש מעמו."**

הביד"צ בירושלים הוציא כבר פסק הלכה שבחלק הקדמי הפנים של הבהמה יש חלב דאורייתא שהוא איסור כרת, וגם תוקנו תקנה שכל מנקר הרוצה לעמוק במלאכת הניקור צריך לקבל סמיכה ממנקרים מומחים ומביד"ד נאמן.

היות שיש חוסר גדול במנקרים מומחים יראי שמים שנוכל לסמוך עליהם, הקמנו כולל — בית מדרש ללמוד ניקור הלכה למעשה — שחיטה ובדיקה והלכות או"ה בעזרת השם הצלחנו שבאו אלינו לכולל אברכים גדולי תורה למדנים מופלגים פוסקי הלכות יראי השם, המגידי שעורים אצלנו הם רבנים גדולי התורה ויר"ש מומחים גדולים בעניני חלב הלכה למעשה ויש לנו בעזרת השם אברכים שיודעים כבר הלכות ניקור הלכה ולמעשה ומקבלים תעודות סמיכה מביד"צ בירושלים. לכן הנני פונה לכבוד תורתכם הרמה לעמוד לנו לעזרה במלחמתנו. אני מאמין באמונה שלימה שבזכות זה נזכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

ככבוד רב

ובזכות התורה והמצוה

31 / בריו

הרב זלמן בריזל ירושלים

מכתב ה'

פסק מבית דין הגדול שבירושלים

BETH DIN ZEDEK
OF THE ORTHODOX
JEWISH COMMUNITY
JERUSALEM, P.O.B. 8806

כ"ה
בית דין צדק לכל מקהלות השכונות
ק"י תעודת התריות פ"ת.
תעודת הדין לקהלות השכונות
מתי"ק ירושלים תכ"ב
ת.ד. 8806

אזהרה בענין ניקור

נהוג ומקובל בכל תפוצות ישראל למנות שוחטים ובודקים מומחים ויראי ד' מרבים שיש בידם כתב קבלה מחכם הראוי לסמוך עליו. ולעומת זה רבה ההזנחה בענין ניקור שכל מנקר מלמד ומורה למי שרוצה ובזמן קצר ממלא את ידו לעסוק במלאכת הניקור ללא שום תעודה וקבלה ובאמת ערביך ערבא צריך, ועי"ז רבא המכשלה להאכיל ח"ו בחלב ודם איסורי כרת ר"ל, ומה שאומרים לסמוך ע"ד הרמ"א ביו"ד סי' ס"ד סי"ז דבחצי הבהמה של פנים אין בהם מחלבים אלו רק קצת מן הקרום שעל חלב הכסלים וכו' — ד"ז גופא צריך לימוד ובקיאות דאלייך בקל יכשלו באיסור חלב, ובהכמד יש חלב, בהטחול, וחוטאי דם בהלשון.

עוד יש לדעת מדי הנוב"ת יו"ד סי' ל"א עד כמה אפשר להניח בהצלעות לחלק הפנים, וכפי שסיכם בשו"ת בית שלמה ח"א יו"ד סי' ק"ז המנהג בכל תפוצות ישראל בגלילותינו לחתוך לחלק הפנים סמוך ממש לצלע שנים עשר והבשר שאחר צלע י"ב מניחים לחלק אחוריים ואין מועיל רק ניקור ממנקר הבקי לנקר חלק אחוריים וא"א לבאר כל פרטי הענינים כמבואר ברמ"א שם.

אך זאת דעתנו שאין כדאי לחפש קולות במקום שיש מחמירין באיזהו חלק כי בלא"ה יש שפע בשר בהבהמה,

ואשר ע"כ באנו להזהיר שכל הבא למלאות ידו במלאכת הניקור יהיה זה דוקא אצל מנקר מומחה ויר"ש מפורסם ואחרי שהלז יתן לו

מצב הניקור בארצה"ב

הודעה ואישור שלימודו עלה יפה ובקי זריז במלאכתו יופיע בפני
בי"ד או חכם המקובל להורות הוראה להבחינו ואז יקבל ממנו כתב
קבלה לסומכו למשרת מנקר.

פניה"ק ירושלים בחודש מנחם אב תשמ"א לפ"ק.

יצחק יעקב ווייס רב ואב"ד פעהקת"ו

נאם משה ארי' פריינד ראב"ד פהע"ק ת"ו

נאם ישראל יעקב פישר נאם בנימין ראבינאוויטש

נאם אברהם דוד הורוויץ

נאם ישראל משה בלאאמור"ר הגה"ק מהר"י צצוק"ל דושינסקי

זמן ירוך ללמד יג ואנכי פה"ק

למי שיש לו פה"ק יג פה"ק

למי שיש לו פה"ק יג פה"ק

למי שיש לו פה"ק יג פה"ק

למי שיש לו פה"ק יג פה"ק

למי שיש לו פה"ק יג פה"ק

נ.ב. בסוף תשובת הרא"ש נדפס בפסק ב' של מהר"י סרוינא, נהגו
בקרקא ואשכנז, בפולין ורוסיה שמנקר צריך להביא תעודת ניקור
בכתב באישורו של מורה צדק כמו בשחיטה ויש מחמירים יותר
בניקור מבשחיטה ראה תשובה "דברי דוד" להגאון מוהר"ר דוד
מילדובה ז"ל פ' ל"ה, וכך המנהג בארצנו הקדושה מדורי דורות

מכתב ו'

קול חוצב להבות אש

עד חי על חורבן המצב בניקור חלב בחו"ל מאיש
 המורס מעם לוחם מלחמת ד' ומעמיד הדת על
 תלה במסירת נפש ממש כל ימי חייו. הרהגה"צ
 המפורסם מוה"ר זלמן בריזל שליט"א
 נשיא בית המדרש הלכה למעשה

מנהג חו"ל.

כך קבלנו מבית אבי בטרם שידעתי לקרא את האותיות אלף בית
 מרגלא בפי דברי "יהודה בן תימא": הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי
 וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים, ושהמלך הגדול הקב"ה
 עומד עליו ורואה במעשיו של אדם. ממילא לא יתבייש מפני בני אדם
 המלעיגים עליו בעבודת השי"ת.

אצל משה רבינו כתוב: "ותפתח ותראהו את הילד והנה נער
 בוכה," כתוב ילד, וכתוב נער. ילד הוא פעוט קטן, ונער הוא כבר
 גדול, רש"י מפרש קולו כנער. ביאור הדבר, ילד בוכה שחסר לו או
 כואב לו לעצמו, ואיננו מרגיש בצער הזולת, אבל נער כבר מרגיש
 בצער של חבירו אפילו בזמן שלעצמו לא חסר לו כלום אבל כשרואה
 בצערו של חבירו כואב לו וצער לו, ובוכה.

בת פרעה הכירה במשה כי לא בוכה לדאגת עצמו כי הצילה אותו,
 והבכיה היתה השתתפות בצערם של ילדי ישראל שאין מי שיצילם
 וזהו קולו כנער. כל ימי חלדי קימתי את קולו כנער לי, לא היי חסר לי
 ב"ה, תמיד היי חסד ה' אתי. אבל צריכים לקיים ואהבת לרעך. כשבא
 הגאון הקדוש הרבי מסאטמאר זצוק"ל לירושלים המצב של יראי ה'
 היי קשה מאוד בכל המובנים פרנסה לא היי והנוער הלך בדרכים
 אחרות לא ליראי ה', קרא אותי הצדיק מסאטמאר ואמר לי זלמן מה
 יהיי עם הילדים שלנו, הם עוזבים אותנו והולכים לשומר הצעיר,
 צריכים להצילם. אני הייתי בעל משפחה עם ילדים קטנים, והייתי
 צריך לדאוג לפרנסתם ולחינוכם בדרך התורה והיראה, ולמדתי
 שיעור לפני בחורים גדולים. התחנן הצדיק הקדוש ואמר זלמן עזוב
 את הכל רק להתמסר להציל הנוער. הגאון מבריסק והגאון רבי
 ראובן בענגיס הראב"ד זצוק"ל עזרו לי ובי"ה הצלחנו להוציא הרבה

בחורים מהקיבוצים זה הי' מסירות נפש ממש יסדנו תלמוד תורה ושיבות ומפעלים אחרים ובי"ה זכינו לראות ירושלים מקום תורה ויראה לתפארת.

על מה הקדמתי כל זה, כי הנה בי"ה עסקנו כבר הרבה בעניני הצלה, אבל מה אומר ומה אדבר עכשיו הגיע לדינו ענין נורא ואיום! אשר כמוה עדיין לא היה לנו מעולם ממש לא יאומן כי יסופר כי נוגע ממש להצלת אלפים ורבבות מאחינו בני ישראל — מאיסור חמור איסור כרת רח"ל. והוא זה:

כששמעתי לפני זמן שבחול"ל נכשלים יהודים יראי ה' באכילת חלב שאיסורו איסור דאורייתא רח"ל לא האמנתי לשמע אוזני — יהודים כשרים נכשלים באוכל איסור חו"ש. לצערנו הוברר אחרי ששלחנו לשם אנשים מומחים יראי ה' נאמנים. אכן נכון הדבר! ואחרי כל זה הי' לנו קשה להלמו — עד שבא לירושלים ראש מנקד מחול"ל — הזמנו אותו לקצב בנוכחות הגאון הרב א. ד. הורוויץ שליט"א מביד"צ ירושלים הרב משטראסבורג, והי' נוכח ר' גד טורוביץ ראש המנקרים מעדה החרדית ירושלים, והרב הצעיר חסדאי שארף מהכולל שלנו ומומחה לניקור, ועוד, מסרו, שראו המנקד משטראסבורג לא יודע כלום מניקור החלב, אחר זה ראינו את התורבן הגדול מה שיש בעולם לא יודעים מה זה חלב ואז הוציא הבית דין הגדול בירושלים את פסק הלכה: — אזתרה בענין ניקור וכותבים ההזנחה רבה בענין ניקור שכל מלמד ומורה למי שרוצה ובזמן קצר ממלא את ידו לעסוק במלאכת הניקור ועי"ז רבא המכשלה להאכיל ח"ו בחלב ודם איסור כרת רח"ל.

אני מפרסם את זה כי כתוב בדרכי תשובה סי' ס"ד כ"א, שהביא מכנה"ג בהגהות ב' שכ' דטבח שהקיל בעניני ניקור עליו נאמר לא תחמול ולא תכסה עליו אלא שצריך להענישו בעונש הראוי לו. והמקילים שהתירו אותו בלא שום עונש, עתידים ליתן את הדין כי נתנו יד למושעים ע"ש.

על שאלתי איך הגיעה המכשלה הזאת תחת ידכם אמרו כך מנהג באירופא לפי עדותם של מנקרים מומחים בקשתי מרבנים ככולל שלנו לברר מנהג בעירי אירופא והנה התשובה ידוע קושית: מקשין העולם" — חפשתי בשוקים ובפנדקאות למי קשה הדבר, מי שואל! אף אחד לא עונה, נכנסתי לבית המדרש מצאתי מי ששואל

— גם כאן עלינו לברר מי צריך לקבוע מנהג ישראל אנשי השוקים והפונדקאות — או רבני גדולי התורה ויראה, והנה מה שכותבים רבני פוסקי הלכות על מנהג בערי אירופא.

בדרכי תשובה מהגאון הגדול והצדיק אב"ד מונקאטש ס' ס"ה צ"ג יו"ד במקומותינו שאין אוכלים בשר אחוריים כלל, בסעיף ס"ד מ"ב בכל מדינות אשכנז ופולין מחמירים בניקור יותר מבשחיטה, (קני"ב) ושאין לסמוך בניקור חלק הפנים על נשים, (מ"ז) בשם הסמ"ע ידקדקו הקצבים אחרי חצר הכבד. כי מחצר הכבד ולמעלה אין שום חלב ומחצר הכבד ולמטה מתחיל חלב הכליות וחלב המעיין ושאר מיני חלבים ומשם ואילך צריך ניקור ומחלק האחור יחשב. הדרכי תשובה מביא דיעות שצריכים לחתוך את כל עד הטבור [הכונה לשפונדר] לחלק האחוריים — המנהג שלנו וכן הוא המנהג בפח"ק מונקאטש להשאיר שאין חותכין עד הטבור רק צריך להשגיח אם הטבחים יודעים לנקר הבשר שם ומנקרים היטב כל הלבון שיש שם. והמנקר המזלזל בזה — ראוי בודאי מנקר כזה לקנסו ולהעבירו למגדר מלתא לבל יזלזלו באיסורים. והדרכי תשובה מביא מדברי הכנה"ג בהגהות ב"י שכי: דטבח שהקיל בעניני ניקור עליו נאמר לא תחמול ולא תכסה עליו אלא שצריך להענישו בעונש הראוי לו והמקילין שהתירו אותו בלא שום עונש עתידים ליתן את הדין כי נתנו יד לפושעים ע"ש.

בספר צינה לדוד מהרב דוד דייטש — פיורדא משנת תק"ח לפ"ק כתב: וזה לשונו: וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קבלנו וכן מנהגינו מקדם והייתי בעיניהם כמתעתע באומרים אם אמת אתך למה אינם מזהירים לנו הרבנים אשר בארץ. המה חכמי הדור על זה, ואני בעיני אמרתי להם בודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול ועל מנהגם אני אומר דור תהפכות המה ומנהגם לגיהנם.

תעודת השגחה על איטליזים שלו.

רשות והורמנא להר"ר דוד בן גרשון דייטש להשגיח תוך המקולין ועל הבשר חלק הפנים שיש בידי הקצבים שלא ימרו פיו בעסק זה וכאשר יראו ממנו כן יעשו הלכה למעשה ואם ימצא מי שיעבור ע"ז ענוש יענש אותם ע"פ ב"ד כראוי הכ"ד אלה פה קהילתנו ק"ק נ"ש יום ה' תמוז תק"ח לפ"ק — חתימת הרבנים.

ספר הניקור לה"ר ר' שלמה אלטמן מו"ץ בעיר ורשא פולין משנת תרע"ט בענין ניקור, "כל הרוצה לדעת ולהבין צריך ללמוד בהתמדה אצל מנקר מומחה ולעמוד על ידו בזמן המלאכה, אחרת אי אפשר להבין, בנוגע למנקרים — בנוגע הלכות ודינים — נרגש אצל מקצת מנקרים בארצנו חסרון ידיעה והעלם חכמה".

הלכה. — הפרישה יו"ד סי' ס"ד את י"ב כתב: זה הקרום המתפשט בכל הכסלים הוא מונח ג"כ פרוש ומחובר קצת על הכסלים עצמם (של חלק הפנים) לאחר שמוציאים מן הבהמה כל הבני מעיים מושכים קרום דק מהכסלים שבשני חלקי הפנים ימין ושמאל.

ספר רב טבחיא מהרב ר' מאיר אלי וואינער ועדוואבנא מחוז לאמזא הקצב יתן אל לבו את גודל האחריות שמוטל עליו באם שיזלזל בזה הרי הוא נותן את נפשו ונפש ב"ב בערבון שהחלב איסורו בכרת **ולא יסמוך בענין הזה על הרגילות והמנהג עד שידע בבירור הנעשה כהלכה.** חצר הכבד היא היותרת, צריך להסיר את הקרום אשר לצד החוץ לצד אחורי שעליו חלב הפריסה מונח ובכמה מקומות הוא דבוק ונסרך בו וצריך קליפה מן הדין, וע"פ מנהג צריך לקלפו גם לצד הפנים (לצד הריאה), בחצי הפנים נשאר קצת מן הקרום שעל חלב הכסלים, וגבול ורמז יש (בחלק הפנים) בזה במחיצת הכבד כאילו רמז רמזה לנו הבריאה בעצמה שעד פה תבוא.

בשו"ת משיב דבר סימן כ"א: כי הסמ"ע דמחצר הכבד ולמטה מתחיל חלב הכליות וחלב המעיים ושאר מיני חלב ומשם צריך ניקור ומחלב האחור יחשב. עכ"ל, אבל גם כאן אין הפי' אלא דמאחורי חצר הכבד מתחיל כל מיני חלבי אסור, ומשם מתחיל דיני הנקור מחלב האחור. משא"כ לפנים, עכ"ל. בשו"ת חתם סופר סימן ס"ח: דודאי הבשר הזה צריך קצת ניקור ומפשיטים השלי"ם העור הדק מעליו שהוא קרוב לחלב הכסלים ומכ"ש הבשר שסמוך לבטן שקרוב מאד לחלק הפריסה וצריך השגחה להפשיט משם השלי"ם ההוא, והקצבים הישראלים בקיאים בזה.

תורת הניקור השלם מאת הרב שמחה מאלין מו"ץ בביאליסטאק פולין: לדאבוננו קלישת הידיעה בניקור ביחוד מצד המעשי ושכל ההתמסרות במקצוע זה על המנקרים לבדם ובימים אחרונים שהמנקרים מן הטפוס הישן הירא וחרד הוא כחזון חולף

ובמקומו באים מנקרים שאינם דוקא יודעי ספר נוסף לזה חופש הדת המתרבה בעוה"ר.

הלכה: ניקור חלק הפנים: לא יחתוך יותר מיי"ב צלעות לחלק הפנים מקלפים את הקרום מעל הכסלים וגם החלב שתחתיו עד מקום הגיד וחותכים בקצה הכסלים את הסחוסים.

ספר גבעת פנחס מאת הרב פנחס זעליג הכהן שווארטץ, אב"ד מקליינווארדיין אונגריא בהסכמה מהגאון הצדיק זצוק"ל הרב יוסף חיים זאננענפעלד:

בספר בית יצחק כתוב תוכחות מוסר על הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים וסומכים עליהם המנקרים שלמדו איש מפי איש ולפעמים גם רבו לא שנה וא"כ תלמידו מנין לידע וגם בחלק הפנים הכל ממשמשין בו נשים עבדים וקטנים ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטה ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום וע"כ לאחר שנתמנה לשו"ב עושים את עצמם למנקרים והעולם סומכין עליהם ואין מי שישגיח עליהם — ובש"ע יור"ד ס"י ס"ד כ"א. **אם נמצא אחריו חלב כשעורה מעבירין אותו, כזית אפילו בכמה מקומות מכין אותו מכות מרדות ומעבירין אותו.** "בכרתי" סוף ס"ה: כתוב בזמן הזה שלא לסמוך על חזקת כשרות המנקר והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות וראיתי בעוה"ר שיש הרבה מכשולים גדולים וגם המשגיחים על הניקור לא יודעים ולא מבינים מה להשגיח ובעוה"ר עיני ראו שיש מכשולים גדולים כי נשכח הענין לגמרי ע"כ.

אחי היקרים מרנן ורבנן!

מי קובע מנהג ישראל אלו שאומרים עליהם גדולי ישראל — מנהגם דור תהפוכות המה ומנהגם לגיהנם — ומי שיזלזל בזה הרי הוא נותן את נפשו ונפש ב"ב בערבון.

או גדולי ישראל גאוני ופוסקי הלכות אשר לאורם אנו הולכים והם מאירים לנו את הדרך של התורה הקדושה הנתנה למשה מסיני.

יהודים יקרים משיח צדקנו מחכה לנו שנחזור בתשובה ויבא אלינו במהרה אמן.

בידי"צ מירושלים החליט שכל אלו שרוצים לקבל סמיכה על ניקור בתור מנקר מומחה שאפשר לסמוך עליו, עליהם לעמוד לבחינה לפני הרבנים הגאונים הרב הג' ר' מרדכי מלאכי שליט"א ולפני הרב הג' ר' ברוך מייזליש שליט"א ואחרי אישורם בחתימת ידם יתנו הבידי"צ הסמיכה שלהם.

ידיכם הק' הדל שבישראל זלמן בריזל

ירחון תורני הלזה הופיע בעיר סאטמער שנת תרצ"ו, בעת ששימש כרבנות כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבינו יואל מסאטמאר זצ"ללה"ה, והופיע ע"י הרה"ג מוהר"ר שמואל שווארץ זצ"ל בן בנו של הקול ארי' זצ"ל, והי' בן בית אצל רבינו ה"ק ולא עשה שום דבר קטן או גדול בעיר בלתי הסכמת רבינו זצ"ל

ששנה

שנה ו' גליון ב'

לקט

סאיסורא

— סימן י"ט —

לאזיש

להתוודע ולהגלות להעוסקים על הפקידים להשגיח בעניני ניקור כי השמנונית שעל הכבד היא אסור מדין חלב נסור רמלכר מה שכתבאר בספרי ניקור דבאותו צד שהסמיה תלוי' בה חלב הרבוק שם הוא חלב של היתר שבקיבה שאסור. עוד נשרש ונצמד שם מחלב שעל בית הכוסות שהוא השמלה שקורין פרוסה שאסור וענוש כרת ר"ל, ויען כי הכותב דיבר עם איזה משגיחים ולא חלו ולא הרגישו שיש שום אסור בשמנונית הכבד אפי' מטעם הא' וסילתא רשכיתא שהגשים ליקחין מהדקות הריאה והכבד מחובר במית יתוא ולאו כו"ע דיני נסירי ע"כ צריך לעודר ולהזהיר ע"ז להסיר השמשלה הזאת מקרב ישראל. עוד צריך להזהיר על מה שכתוב להפסד כמה ששכיח יסבהריאות סן הדקות נשאר שם מההצר הכבד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרובים וקרום או שלצר הכבד אסור משום חלב הקרב המונח עליו ובקל יכולין לכונא לידי משכול כזה מהסת כי שכיתא מילתא ולאו כו"ע דיני נסירי. ע"כ חוב על המשגיחין לקיים מאחזיל הזקה על הכר שאינו מוציא מתחיל דבר שאינו מהיקן. גם בענין הכבד הלכך הנקרא ווייסע לעכער שכתבאר בספרי הניקור שלא לבשלו סתמת הישי הרם המרובין בה כי אם לנקרו החלה ואח"כ לצלותו דאם נשאר איזה חוסי' דב' נורא משאב שאינ' ואח"כ מי שרוצה לבשלו הרשות כילו. והנה הרבה סכחים סוכיין זאת בשם נראשיצל או פרעויל בלי שום ניקור ובכלי הודעה להבחין בין צלי לבישול ע"כ גם כזה החיוב על המשגיחים שיתנו עיניהם עינא פקיתא להשגיח ע"ז.

מכתב ז'

מכתב מיוחד לארצה"ב מראש בית המדרש "הלכה למעשה" ה"נ הרה"ג מוה"ר מרדכי מלאכי שליט"א (הוא הגבר שהעיד עליו הגה"ק ציס"ע מוהר"ר איציקעל מפשעווארסק זצוק"ל שבכחו לגרום טהרה גדולה בתיקון מאכ"א וטהרת המשפחה) המעיד במכתבו הארוך שאין כל חדש תחת השמש ומימות המהרש"ל עד הנה צעקו הגאונים על רבת ההזנחה בניקור החלב ושעדיין השטן מרקד בינינו בעוה"ר. ואבדיל אתכם מן העמים

כשאבותינו עמדו בהר סיני וקבלו עליהם — נעשה ונשמע בוקש משה רע"ה מה' בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה, חז"ל אומרים שביקש שלא תשרה השכינה אלא על ישראל ונתן לו (ברכות ז'), כתוב: ונפלינו אני ועמך — ונפלינו מלשון נפלאות שבהיות הולך ביניהם יעשה נפלאות — כתוב: הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות. וכתוב: ואבדיל אתכם מן העמים. המאכלים האסורים ראויים ומתיחסים לעכו"ם לא לאוהבי ושומרי מצותיה. לכן נקרא תועבה, כמו שבעניני הנפש ראוי שינהגו בני אדם ועל פי המצוות ככה בענין החמר וגופו ראוי שיתנהגו על פי התורה והמצוות (אברבנאל פ' ראה) ע"י התעוררות ופעולת אדם לקיים מצות התורה והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה עושה ה' פעולה דומה, ואבדיל אתכם מן העמים.

"זאת החי' הנאכלת" חיות הטרפות הוא זה אשר לא תאכל, בזה נשלם רצונו יתברך שאין בני ישראל אוכלין, ועל ידי זה נתרבה כבוד ה' בהתגברות האדם נגד יצר הרע, וזהו חיותו. קדושת הנפש תלוי באלה המאכלים וזהו "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו". (שפת אמת פ' שמיני) על הפסוק קדושים תהיו. אומר האבות דר' נתן: פתח הפרשה שיוכל לתקן שורש הקלקול של הנחש שהיו באכילה ואחר כך בא על חוה והטיל בה זוהמא. ואת שבתותי תשמורו שהיא תיקון הפגם באכילה לפי החז"ל אדם נברא בערב שבת כדי שיכנס לסעודה מיד, שהכל מוכן לפניו, בשבת יתקן הפגם באכילה. עד כאן לשונו. אכילת לחם הפנים בשבת לכהנים היא לתקן כל אכילתם שיהיו כקדושה, שלא יהיו בהם קטרוג מיצר הרע. אדם אחר אכילה ושתי' לבו

כפי אכילתו אם אינו אוכל בקדושה יש קטרוג יצה"ר. ואם אכילתו בקדושה הקדושה משפיע על הלב ואין לו אלא לב אחד לאבינו שבשמים — הפרי צדיק לרבי צדוק הכהן.

המאכלים האסורים מתעבים ומשקצים את נפש אדם

איסור המאכלים שאסרה התורה היא לא מפני שמזיקים לבריאות האדם כי האומות אוכלים מכל הדברים ששקץ לנו והם בריאים וחזקים ואין עיף ולא כושל בהם, לא באה התורה האלוקית לרפאות את גופות אדם ולבקש בריאות הנפש ולרפאות תחלואים. איסור המאכלים האסורים הם לפי שמתעבים ומשקצים את הנפש הטהורה המשכלת ומולידות במזג האנושי אטימות וקלקול התאוות בעשותם כאדם רוע מזג אשר ממנו תתהווה רוח הטומאה, המטמאה הדיעות והמעשים, ומגרש רוח הטהרה והקדושה. שעלי' בקש דוד; — ורוח קדשך אל תקח ממני — (תהלים נ"א) ואמר לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי, לכן אמר ה' "אל תשקצו את נפשותיכם ולא תטמאו בהם" כי בזה היה ענין האטמות והטומאה. וטעם איסורה וזיכתה שיתישר מזג הגוף ויהיו מזונותיו מולידים דם זך ומזוקק לא גס ועב. (אברבנאל פ' שמיני).

אור וחושך בערבוביא

בכל התקופות שמרו בני ישראל על השולחן הטהור וראו בזה עיקר היסוד של היהדות במסירות נפש ממש שמרו כל יהודי חרדי לדבר ה' על אוכל כשר ושלא יכשל חו"ש להכניס לתוך פיו דבר של ספק בענין כשרות לכן נזרעזעתי ממש בראותי שקצבים (בוטשערס) חסידים, מנקרים, מכשירים בשר עם חלב ממש — ואחרי דין ודברים עם המנקרים נוכחתי לדעת שאינם בקי בהלכות ואומנות הניקור בכלל. הדבר הזה העיקר על לבי, רטט עבר בנפשי ובכל פה התחלתי לצעוק זעקה גדולה!!! רבה השממה גדולה העזובה! חסידים ואנשי מעשה יהודים המדקדקים קלות כחמורות נכשלים באכילת חלב בלא יודעים אשר נפש כל ישראל מתגאל מאוד ומטמטם המוח וגורם להרבה צרות בישראל. לכאורה "בהזעקה גדולה ומרה שלי אינני מחדש דבר כי זה לא חדש כי הרבה שנים גדולי הרבנים המומחים לשאלות אלו זועקים על המכשלה הזאת, והנה הפרמ"ג בהקדמתו

לאו"ח סדר ב' כתב: בעוה"ר אין לומדים דיני ניקור ומסור לכל אדם, המהר"י סרוינא בסוף תשובת הרא"ש משבח את מנהג דק"ק קראקא-פולין שהמנקרים שנתמנו שם הם רבנים חכמים יודעים ספר במלחמתה של התורה.

ביש"ש חולין פ' גיה"נ סי' י"ט כתב: אני הגבר אשר שמעתי וראיתי שרוב המנקרים שלנו אע"פ שמחמירים בענין ניקור לחתוך אפילו מההתר ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילים בחלב. לכן נהגתי בעצמי שלא לאכול בשר מנוקר עד שיבדוק הבשר ע"י עוד מנוקר אם מנוקר כראוי כמוכן מדובר מנוקר מומחה. וכותב שכך נהג החסיד מהר"ם מינץ וכתב שאירע פעם שאחרי הניקור של המנוקר נשאר עוד הבשר לא מתוקן כראוי וסיפר את זה לכל המנקרים שילמדו לקח שלא לסמוך על מנוקר אחד שמנוקר הבשר אלא שהמומחה יבדוק את הבשר אחרי הניקור. וכותב שתיקן גדול תיקן מהר"ם מינץ.

והנה מה שכתוב בספר גבעת פנחס. בהקדמה מביא בשם הספר "בית יצחק" דברי מוסר על הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים הבשר, להשגיח עליהם וסומכים על המנקרים שלמדו את הניקור איש מפי איש ולפעמים גם רבו לא שנה וא"כ תלמידו מנין לידע, וגם בחלק הפנימי — של הבהמה הכל ממשמשין בו נשים ועבדים וקטנים והשושחטים עושים את עצמם למנקרים וסומכים עליהם ואין מי שישגיח עליהם והכל הוא מפני שגם הרבנים בעל הוראה אינם בקיאים ע"כ צריך הרב הדיין מורה הוראה ללמוד בעצמו מקודם בטיב סדר הניקור מחלק הפנים שלא יצא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן.

וכותב שם סדר הניקור בעוה"ר עיני ראו שיש מכשולים גדולים כי נשכח הענין לגמרי. בענין השפונדר כתב "בגבעת פנחס" סימן ס"ה סעיף ט', ידקדקו הקצבים אחר חצר הכבד כי מהחצר הכבד ולמעלה אין שם חלב ומהחצר הכבד ולמטה מתחיל חלב הכליות וחלב המעיים ושאר מיני חלבים ומשם ואילך צריך ניקור ומחלק האחור יחשב עיי"ש.

ובבית יצחק שם כתב וכדי שלא יבאו לידי איסור חלב נוהגין לחתוך כל הכסלים אשר לבן מבחוץ ("השפונדר") עד הטיבור לחלק האחור ואז יוצא מידי ספק כי רוב הקצבים שתי רעות עושים שמניחים הבשר שבין צלע י"ב י"ג לחלק הפנים וגם חותכין בשה בכסלים שתחת הטיבור השיוכים לחלק האחור ומניחים ג"כ לחלק הפנים ומכשילים הרבנים באיסור גמור ואין מי שמשגיח על זה.

הזנחה בלמוד הלכות חלב וניקור

בעל תורת הניקור הירושלמי שואל: מדוע הרבנים הגדולים ובעלי תריסק שידם רב בכל מקצועות התורה הזניחו לגמרי למוד הלכות אלו שהן לא הילכתא למשיחא אלא מההלכות השימושיות ביותר, ואומר: הסיבה היא בזה: יתר מקצועות בתורה אדם המתעמק בגמרא וראשונים והאחרונים אפשר לו לקנות לו ידיעה במה שעוסק, לא כן הלכות אלו אם לא עוסק בפועל ממש נשארו הלכות אלו ערטילאין בבחינת תורת הנסתר ורבה העזובה במקצוע זה והרבה נכשלים באיסור חלב אמילו אלו שמדקדקין על מצות קלות כחמורות, עד כאן לשונו.

עד כמה צדקו דברי הגאונים מביד"צ ירושלים שכותבים בפסק הלכה שלהם בענין חלב. רבה הזנחה בענין ניקור החלב שכל מנקר מלמד ומורה למי שרוצה, בזמן קצר ממלא את ידו לעסוק במלכת הניקור ללא שום תעודה וקבלה ובאמת ערביך ערבא צריך ועי"ז רבה המכשלה להאכיל ח"ו בחלב וברם שאיסורו כרת רח"ל.

בספר צנה לדוד מהר"ר דוד ב"ר גרשון דייטש מק"ק אלברשווילד בהסכמת גאוני אשכנז ומהגאון הדור רבי יונתן אייבשיץ זצ"ל הנדפס בשנת תק"י כתב: בעיר ניקלשבורג מצאתי מנקרים ושאלתי ודרשתי על כל פרטי דינים והבאתי אותם לכי"ד הגדול שם ועשיתי הלכה למעשה בפני כי"ד ואז ראו והבינו והרגישו את העון והמכשלה אשר יצאה מהם. ראיתי מנקרים חותכין בשר מהלב ואומרים שזה חלב ועל חלב גמור אומרים שזה כשר, לפעמים עמדו נגדי בחוצפה ואמרו כך קבלנו וכך מנהגינו מקדם והייתי בעיניהם כמתעתע באמרם אלי אם אמת דברך למה לא מזהירים לנו הרבנים הגדולים חכמי הדור על דבר זה? ואני אמרתי להם ולמנהגם דור תהפוכות המה ומנהגם לגיהנם, כלם חותכים לחלק הפנים י"ב צלעות ונשאר שם בשר השייך לחלק אחורי, בכרתי סוף ס"ה כתב רבזמן הזה יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקת כשרות המנקר, ואין לסמוך בניקור כי אם על בקי וראי' ברבים.. בגבעת פנחס כתוב סדר הניקור בעוה"ר עיני ראו שיש מכשולים גדולים כי נשכח הענין לגמרי.

בדרכי תשובה יורה דעה ס"ד (קל"א) מביא שאלה: במנקר שאינו מומחה: אם נמצא שהמנקר אינו בקי ואינו יודע דיני ניקור אם יש מקום

לאסור הניקור שלו למפרע, וכותב עיין בשו"ת, שבות יעקב ח"ב ביו"ד סוף ס' נ"א שהחמיר בזה וכ' דמנקר חמור יותר משוחט לענין זה ואם נמצא שהמנקר אינו בקי בניקור בודאי יש לאסור הכל למפרע לכ"ע עיי"ש, אמנם בבל"י לעיל ס' א' ס"ק ט' השיג עליו בזה דכיון דאין שום אדם מנקר אלא אם כן נטל קבלה על ניקור, וע"ל ס' ס"ה ס"ק ע"ה בכלים שנתבשלו בהם הבשר שלקחו מהקצב שאירע אצלו דבר כזה. הדין פשוט אם המנקר אינו יודע ובקי בדיני ניקור חלב ממש, אז כל הכלים שנתבשלו בהם בשר שלקחו מהקצב הנ"ל אסורים למפרע כיון שהמנקר לא נטל קבלה על הניקור ואם נמצא שהמנקר בקי בדיני ניקור חלב ממש והשאיר חלב על הבשר אין לאסור הכלים למפרע. הכל בדרכי משה.

אכן תמוה הדבר ביותר ונוקב עד התהום איך הגענו למצב הזנחה באירופא ובעיקר בארצות הברית, נדהמתי ולא האמנתי למראות עיני אנדרלמוסיא ממש בענין ניקור החלב. שלא מנקרים בכלל החלב דאורייתא וחלב הכרת? הדבר הזה קשה להולמו. המכשלה הזאת להאכיל ליהודים כשרים חלב שאיסורו דאורייתא ואיסור כרת רח"ל היא לפי שהמנקרים אינם בקיאים בהלכות ואומנות בניקור החלב ואין להם שום תעודה ממנקר מומחה ומבי"ד מוסמך — לשם זה יסדנו בית מדרש שיהי' לתלפיות ללמוד שחיטה, ניקור ואו"ה, בשם "הלכה למעשה" ובית הדין צדק לכל מקהלות האשכנזים בעיר הקודש ירושלים ת"ו, שהוא בית הדין הגדול בעולם המוסמך לכלם יבחנו את האברכים מביהמ"ד שלנו ויסמכו אותם לשמש בעבודת הקודש ניקור שחיטה ואו"ה.

השי"ת יערה עלינו רוח טהרה ממרום, ונזכה לשולחן הטהור באמת, ובזכות זה נזכה לביגצבב"א

הרב מרדכי מלאכי

מכתב ח'

הרב מרדכי גבריאלי מלאכי

רב בביהמ"ד דחסידים "יבנה"

וראש ביהמ"ד הלכה למעשה וראש למנקרים בארץ ישראל מחבר ספרי התורה והחסידות "דיני ניקור הלכה והמעשה" ועוד

זעקה גדולה ומרה!!!

הנה דרכי מעולם לבלי לטעום בשר עד שבדקתיו בעצמי אם לא נשאר בו חלב כלל, כי דבר שכיח הוא אפילו אצל מומחים, שישאר חלב, וראשית ביאתי פה ארצה"ב (אמעריקא), ביקרתי אצל איטליז (בוטשער) חסידי בווייליאמסבורג, המפורסם בדרגות הכשרות, בשחיטה, בדיקה, ניקור מליחה וכו', ונודעזעתי בראותי כי בהחתיכה שרצו למכור לי בחזקת מנוקר ונמלח והודח, **חלב גמור במדה גדושה מכסה פני הבשר**. אחר דין ודברים עם המנקר נוכחתי לדעת שאינו בקי בהלכות ואומנות הניקור כפי שקבלנו עפ"י השו"ע וקבלת המנקרים, וכל ספרי הניקור.

נתעוררתי ע"י עובדא זו לבקר אצל שאר האיטליזים (בוטשערס) בווייליאמסבורג ובארא פארק ושאר מקומות.

ואהא!!! מה שראיתי הצד השוה שבהן שאינם בקיאים בהלכות ואומנות הניקור כדבעי, ועיקר מלאכתן להוציא גידי הדם ולהוריד את הקרום מעל החלב, וחלב הכסלים והכרס מה שיש על חלק הפנימי ועוד ועוד, לא מנקרים, והעולם היהדות החרדים ביותר נכשלים באכילת חלב בלא יודעים אשר נפש כל ישראל מתגאל מאוד ומטמטם המוח והלב וגורם להרבות צרות ישראל ה"י.

והעצה היחידה לעשות תיקון גדול בהעמדת מנקרים ומשגיחים יראי השם שיהיו בקיאים הדק היטב בכל הלכות ומלאכת ואומנות הניקור בדרך המקובל וביני לביני כל החש לנפשו יזהר לבלתי ישוקץ באיסור חלב החמור מאוד (אסורו בכרת רח"ל) שתאצאותיו צרות רבות ורעות ברוחניות וגשמיות רח"ל.

ובזכות זה ישכון בטח בדד שאנן עד יצא כנגה משפט צדק שיתוקן הכל על מכונו, ובזכות הפרשת ממאכלות אסורות נזכה בקרוב ליהנות מסעודת לויתן כמבואר בחז"ל.

והשי"ת יגדור פרוצותינו ויאמר לצרותינו די!

הכו"ח למען הצלת תוה"ק בישראל

מרדכי גברילאל מלאכי

נתפרסם בחוצות ארה"ב בשנת תשלי"ט

מודעה נחוצה!

הננו להודיע בזה להציבור החרדי די בכל אתר ואתר שהבית דין צדק דערה החרדית ירושלים עיה"ק תובב"א החליטו שכל אברכים או רבנים ומשגיחים שרוצים אישור על ידיעתם ב"ניקור" ורוצים לקבל "קבלה" מהבית דין צדק עליהם לעמוד לבחינה לפני הרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א והרה"ג ר' ברוך מייזליש שליט"א, ואחריו קבלת אישור וסמיכה וחתומת ידיהם יתן הביד"צ מירושלים עיה"ק סמיכה.

המעונינים נא לפנות אל הנהלת בית המדרש "הלכה למעשה רחוב אלישע 2. בני ברק או אל המשרד שלנו ברחוב הס' 7. תל-אביב טל. 294748 ת.ד. 4618.

ההנהלה

בית מדרש
הלכה למעשה
ללמוד שחיטה ניקור ואו"ה
ר"ח אלישע 2, בני ברק

בס"ד

בשורה טובה

בקרב יופיע איה"ש הספר הנפלא **דיני ניקור** הכולל כל ההלכות הנחיצות **בניקור חלק הפנים** מלווה בתמונות והסכרות וביאור מקיף על כל פרטותיהם

הלכה למעשה

מאת המנקר המומחה המפורסם
הרה"ג מרדכי מלאכי שליט"א
ראש בית המדרש הלכה למעשה

★ הספר מעוטר בהסכמות שרי התורה גדולי דורנו שליט"א.

★ ובהסכמות גדולי המנקרים של העדה החרדית בראשות הראש המנקר המפורסם הרה"ג ר' גד טרוביץ שליט"א (וראה את מכתביהם בקונטרס הזה).

★ ובהסכמת גאון הניקור המומחה הגדול בדורנו אשר העמיד תלמידים רבים המשמשים בקודש בתור ראשי מנקרים — ומנקרים מומחים וממגידי השיעור בכולל הלכה למעשה הרה"ג ר' ברוך מייזליש שליט"א — ראש המנקרים בפ"ת.

★ ובהסכמתו כתוב לאמור "אני מכיר שיש צורך ונחיצות גדולה בספר כזה בשביל כל רב בישראל, משגיח כשרות, כדי להסיר כל מכשול וחוסר ידיעה מבהיל בענינים עקרוניים של חלב דאורייתא ודרבנן, וכ"ש שיש צורך למנוע משוגים משובשים ומסולפים בענינים אלו, כי השגיאות חותרות ופוגעות בעיקרים של אכילת חלב ח"ו וכו'.

★ הספר הזה הוא תרומה חשובה לכל הכלל ישראל והיא איה"ש תועלת רבה לכל מי שיש לו יד בעניני הכשרות בין בארץ בין בחו"ל

ההנהלה